05/01/2022

Αρχιερατική Παράκληση ενώπιον Ιερών Λειψάνων στη Παναγία Δοβρά

/ Ιερές Μονές

Αρχιερατική Παράκληση ενώπιον Ιερών Λειψάνων του Οσίου Νικηφόρου του Λεπρού και του Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ πραγματοποιήθηκε στην Παναγία Δοβρά. Ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον Θείο Λόγο στον Εσπερινό και στην Αρχιερατική Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, χθες το απόγευμα.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Προετοιμαζόμεθα να εορτάσουμε την τρίτη κατά σειρά Δεσποτική εορ-τη, την εορτή της θείας Επιφα-νείας, πού συμπίπτει με τη βάπτιση τού Χριστού στον Ιορδάνη από τον Ιωάννη.

«Τού μεγάλου αυτού γεγονότος της Θεοφανείας», γράφει ο άγιος Λουκάς, αρχιεπίσκοπος Συμφερου-πο-λεως, ο θαυματουργός, «προη-γεί-ται το κήρυγμα στις όχθες τού Ιορδάνη ποταμού, το κήρυγμα τού Ιωάννου, τού Προδρόμου τού Κυρίου, τού μεί-ζ-ονος μεταξύ των ανθρώπων. Το φλογερό του κήρυγμα της μετα-νοίας, γιά το οποίο προετοι-μαζό-ταν είκοσι ολόκληρα χρόνια στην έρημο της Ιουδαίας είλκυε προς αυτόν μεγάλο πλήθος ανθρώπων. Ο πύρινος λόγος τού κηρύγματός του έκαιε τις καρδιές των ανθρώ-πων, τούς οποίους βάπτιζε στα νε-ρα τού Ιορδάνου, καθαρίζοντας τις αμαρτίες τους.

Καί αν ο λόγος τού τιμίου Προ-δρόμου έκανε τις καρδιές των αν-θρώπων πού άκουαν το κήρυγμά του να φλέγονται, πολύ περισσό-τε-ρο κάνει τις καρδιές των ανθρώ-πων να φλέγονται ο λόγος τού Χριστού καί τού Ευαγγελίου του. Υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι δεν ακούμε τον λόγο του αδιάφορα ή χωρίς να δίδουμε σημασία, αλλά τον ακούμε με προσοχή καί δίδου-με τη σημασία πού τού αρμόζει, διότι δεν είναι λόγος ανθρώπινος, αλλά λόγος θείος καί σωτήριος.

Αυτή τη φλόγα αισθάνθηκαν καί οι άγιοι απόστολοι, όταν άκουσαν τον Χριστό, καί έτσι εγκατέλειψαν τα πάντα γιά να τον ακολουθή-σουν. Αυτή τη φλόγα αισθάνθηκαν καί οι δύο μαθητές, πού τον συνά-ντησαν αναστημένο στον δρόμο προς τούς Εμμαούς καί συνομιλού-σαν μαζί του χωρίς να τον αναγνω-ρίσουν. Αυτή τη φλόγα αισθανόταν καί οι δύο άγιοι, των οποίων τα ιερά καί χαριτόβρυτα λείψανα προσκυνούμε από-ψε, μαζί με το ιερό λείψανο τού αγίου Λουκά τού θαυματουργού: ο άγιος Σεραφείμ τού Σάρωφ, τού οποίου επιτελέσαμε προ-χθες τη μνήμη, καί ο άγιος Νικηφόρος ο λεπρός, τον οποίο εορτάσαμε σήμερα.

Γιατί τι άλλο παρά η φλόγα γιά τον Χριστό πού αισθανόταν στην ψυχή του ο άγιος Σεραφείμ, τον έκανε όχι μόνο να εγκαταλείψει τα πάντα καί να αφιερωθεί στον Χρι-στο, αλλά καί στη συνέχεια να πα-ραμείνει χίλιες ημέρες καί χίλιες νύκτες, επί

τρία δηλαδή σχεδόν χρο-νια, πάνω σε μία πέτρα καί να προσεύχεται διαρκώς; Καί το έκανε χωρίς να υπολογίζει ούτε να ενο-χλείται από το πολύ κρύο καί το χιό-νι πού επί μήνες επικρατεί στη Ρωσία, ιδιαιτέρως κατά τη νύκτα, καί το οποίο δεν μπορεί να αντέξει το ανθρώπινο σώμα.

Όμως ο άγιος Σεραφείμ είχε τόσο μεγάλη φλόγα στην καρδιά του γιά τον Χριστό, ώστε αυτή θέρμαινε καί το σώμα του καί τον έκανε να υπομένει με χαρά αυτή τη δοκιμα-σία χωρίς να δίδει σημασία στην κακοπάθεια τού σώματός του, για-τι η ψυχή του καί ο νούς του ήταν προσηλωμένα στον Χριστό καί στην προσευχή.

Ανάλογη φλόγα γιά τον Χριστό είχε καί ο όσιος Νικηφόρος ο λε-προς, τον οποίο εόρτασε η Εκκλησία μας σήμερα. Ένας σύγχρονος όσιος, ο οποίος από παιδί αρρώστησε από τη φοβε-ρη ασθένεια της εποχής, τη λέπρα. Γιά να αποφύγει τον εγκλεισμό στη Σπιναλόγκα πήγε από το χωριό του, από τα Χανιά, στην Αλεξάν-δρεια της Αιγύπτου καί εργαζόταν εκεί. Όταν όμως η ασθένειά του προχώρησε με τη μεσολάβηση ενός κληρικού, τού μετάπειτα οσίου Αν-θίμου της Χίου, πήγε στο λεπρο-κο-μείο της Χίου. Εκεί ο νεαρός Νικό-λαος, όπως ήταν το κοσμικό του όνομα, έλαβε το μοναχικό σχήμα από τον όσιο Άνθιμο, καί ονομά-σθη-κε Νικηφόρος.

Παρά τη φοβερή ταλαιπωρία πού τού προκαλούσε η ασθένεια, ο όσιος Νικηφόρος ζούσε με μεγάλη άσκηση καί πολλή προ-σευχή. Μάλιστα λέγεται ότι προ-σευ-χόταν όλη τη νύκτα, αν καί προ-οδευτικά δυσκολευόταν ακόμη καί να σταθεί όρθιος, διότι τα μέλη του είχαν παραμορφωθεί από την ασθένεια, καί ήταν σχεδόν τυφλός. Όμως ο όσιος δεν έπαυε να δοξο-λογεί τον Θεό καί να προσεύχεται διαρ-κως. Γι᾽ αυτό καί έλαβε πλού-σια τη χάρη του καί επιτελούσε πλήθος θαυμάτων. Καί αυτός ο αρ-ρωστος άνθρωπος θεράπευε αλ-λους ανθρώπους πού τον πλη-σία-ζαν, ιδιαιτέρως όταν ζού-σε στον Αντιλεπρικό Σταθμό των Αθηνών, καί τούς παρηγορούσε καί τούς έδι-νε χαρά.

Καί ὅταν μερικά χρόνια μετά τήν κοίμησή του, μετά δηλαδή τό 1964, ἔγινε ἡ ἐκταφή τοῦ λει-ψάνου του, αὐτό ἐξέπεμπε μία ἄρρητη εὐωδία, δεῖγμα καί αὐτή τῆς ἁγιότητός του καί τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία θαυματουργεῖ δι᾽ αὐτοῦ, ὅπως καί διά τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Λουκᾶ καί τοῦ ἁγίου Σεραφείμ καί ὅλων τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, μέχρι σήμερα.

Πολλές εἶναι οἱ μαρτυρίες ἀδελ-φῶν μας πού καθημερινά μᾶς γρά-φουν γιά νά εὐχαριστήσουν τόν ἅγιο καί νά μᾶς ποῦν πῶς ἔζησαν τήν παρουσία του στή ζωή τους.

Μία ἀπό αὐτές θά ἤθελα νά σᾶς διαβάσω καί ἀπόψε.

Στίς 5 Ἰουνίου τοῦ 2021 ἡ συμ-πε-θέρα μου (Μαρία Νοταρίδου) μαζί μέ τόν σύζυγό της τράκαραν μέ τό μηχανάκι καί νοσηλεύτηκαν. Οἱ γιατροί διέγνωσαν σοβαρό τραυ-μα-τισμό. Τό γόνατό της εἶχε γίνει θρύψαλα καί τῆς εἶπαν ὅτι ἴσως νά μήν μποροῦσε νά ξυπνήσει ἀπό τό χειρουργεῖο καί νά μήν δέσει τό πόδι της.

Μετά ἀπό προσευχές ὅλης τῆς οἰκογενείας καί τῆς ἴδιας πρός τόν ἅγιο Λουκᾶ, τῆς πήγαμε ἕνα γάντι πού ἦταν διαβασμένο στά λείψανά του στή Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ καί λαδάκι ἀπό τό καντήλι του. Μόλις τά ἔβαλε στό στῆθος της καί ἔκλεισε τά μάτια της, ἔνιωσε ἕνα βάρος στό σημεῖο πού εἶχα βάλει τό γάντι σάν νά τήν ἀκουμπάει ἕνα χέρι.

Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Ἁγίου μας, συνεχίζει ἡ κυρία, τό χειρουργεῖο κλείστηκε τήν ἡμέρα της ἑορτῆς του, δηλ. 11 Ἰουνίου, 7 ἡ ὥρα τό πρωί, ὥρα πού ἐκοιμήθη ὁ ἅγιος.

Μπαίνοντας στό χειρουργεῖο ἡ συμπεθέρα μου εἶδε γραμμένο τό ὄνομα «Ἅγιος Λουκᾶς» στήν αἴθου-σα, ὅπου θά γινόταν τό χειρουρ-γεῖο. Ἄς σημειωθεῖ ὅτι κάθε χει-ρουργεῖο ἔγραφε ἀπ᾽ ἔξω τό ὄνομα κάποιου Ἁγίου. Μπῆκε, λοιπόν, καί ἀπέναντί της εἶδε μιά πόρτα πού μέχρι τή μέση ἦταν πόρτα καί ἀπό πάνω ἦταν τζάμι, ὅπου ἀπ᾽ ἔξω φαι-νόταν ἕνα ἐκκλησάκι τοῦ ἁγίου Λουκᾶ. Ἔνιωθε ἥσυχη ὅτι μέσα ἦταν ὁ ἴδιος ὁ ἅγιος καί ὅτι ἐκεῖνος ἦταν ὁ χειρουργός καί ὁ ἀναισθη-σιο-λόγος της.

Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ ξύπνησε καλά ἀπό τό χειρουργεῖο καί ὅλα πῆγαν καλά μέ τήν ἐπέμβαση, ὥστε σύντομα ἐπέστρεψε στό σπίτι της. Ὅταν πῆγε μία ἡμέρα ἡ μεγάλη της κόρη στήν ἐκκλησία τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὅπου ἐκκλησιαζόταν πάντα, πῆγε νά προσκυνήσει καί σέ ἕνα παρεκκλήσι, στό ὁποῖο στεκό-ταν ὅλη ἡ οἰκογένεια κατά τή διάρ-κεια τῆς θείας Λειτουργίας. Ἐκεῖ ὑπῆρχαν ἀνέκαθεν τρεῖς εἰκόνες, τῆς Παναγίας, τοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἁγίας Ὑπομονῆς. Πρός μεγάλη της ἔκπληξη διαπίστωσε ὅτι στή θέση τῆς ἁγίας Ὑπομονῆς ἦταν πλέον ἡ εἰκόνα τοῦ προστάτου τους ἁγίου, τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, τόν ὁποῖο εὐγνω-μονεῖ πλέον ὅλη ἡ οἰκογένεια γιά τό θαῦμα πού ἔκανε καί δοξάζει τόν Θεό, γιατί τούς τόν ἔστειλε ἰατρό καί θεραπευτή τῆς μητέρας της.

Ἔτσι ἐπεμβαίνουν οἱ ἅγιοι στή ζωή μας, καί ὁ ἅγιος Λουκᾶς καί ὁ ἅγιος Σεραφείμ καί ὁ ἅγιος Νικηφόρος, γιατί βλέπουν τή δική μας πίστη. Ὅταν ἔχουμε πίστη «ὡς κόκκον σινάπεως», λέγει, μποροῦμε νά μετακινήσουμε ὄρη, πολύ περισσότερο ὅταν αὐτή ἡ πίστη εἶναι σταθερή καί ζητοῦμε τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Καί τή βλέπουμε καθημερινά μπροστά μας, ἰδιαίτερα ἐδῶ, πού εἶναι ἕνας τόπος σάν τήν

κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ μέ τήν παρουσία τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἔχουμε καθημερινά τά θαύματα τά ὁποῖα ἐπιτελεῖ γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καί γιά νά μᾶς δώσει τήν εὐκαιρία νά τόν γνωρίσουμε περισσότερο καί νά συνδεθοῦμε περισσότερο μέ τόν Θεό.

Ἄς μήν χάνουμε τέτοιες εὐκαιρίες καί ὁ ἅγιος Θεός θά εἶναι πάντοτε κοντά μας διά τῶν ἁγίων του καί θά μᾶς ἀπαλλάξει καί ἀπό τόν πειρασμό τοῦ κορωνοϊοῦ.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ